

Chris Rovroy

**Wat is lezenswaardig deze week?
Vandaag: Tijd & Taak, een
ouderwets sociaaldemocratisch
tijdschrift dat wars is van modieus
geklets.**

PAUL ONKENHOUT

Amper is het rumoer over het 'knetterlinkse' (die parkeertarieven!) Amsterdamse college verstomd of er wordt op de redactie Blad een tijdschrift bezorgd dat zich ouderwets sterk maakt voor progressieve waarden.

Tijd & Taak heet het tweejaarlijkse blad van de Banning Vereniging. Nooit van gehoord, van het een noch het ander. De vereniging, opgericht in 1919, 'onderhoudt nauwe banden met de Rode Hoed en de sociaaldemocratische beweging'. Het klinkt als iets van vroeger en zo ziet Tijd & Taak er ook uit. Heel fijn is dat.

Wie Banning was, staat in een (beeld)verslag van de eerste Banning Lezing in de Rode Hoed. De fraaie eerste zinnen: 'Willem Banning werd geboren op 21 februari 1888 in het Friese Makkum als zoon van een haringvisser. Ongeschikt geacht voor het harde leven op zee moest hij maar gaan leren.'

Dat deed Banning. Hij werd predikant en was in 1946 een van de oprichters van de PvdA. 'Een man - om het maar eens modern te zeggen - die stond voor verbinding en dialoog.' Hoe meer je over hem weet, hoe actueler hij wordt, zei een nazaat over hem, Lodewijk Asscher, in de Banning Lezing.

Be a Banning, was het pleidooi van Asscher. In het meinummer van Tijd & Taak wordt de lezing geanalyseerd. 'Doorbreek tegenstellingen, sta open voor onderling gesprek en zoek de samenwerking. Alleen zo zijn (...) de grote vraagstukken van deze tijd aan te vatten.'

Waarmee meteen is duidelijk gemaakt dat Tijd & Taak het niet van frivoliteiten en lichtheid moet hebben. De toon is plechtig en het tijdschrift staat vol ernstige beschouwingen en interviews, onder anderen met Volkskrant-columnist Thomas von der Dunk.

Hij vraagt zich af of het kabinet er is voor de basisschoolleraar of de bonusbankier. Een antwoord geeft hij niet, maar we kunnen het raden. Von der Dunk is de PvdA nog steeds trouw, maar met moeite. 'Ik ben nog lid, een beetje slapend.' Enige besluiten van het kabinet Rutte II in 2014 en 2015 vond hij 'totaal onverdedigbaar'. Gevolg: 'Er is iets in mij kapotgegaan.'

Von der Dunk is in Tijd & Taak goed op zijn plaats. Hij draait nergens omheen, in de geest van de zoon van de Friese haringvisser. 'Als Banning ergens een hekel aan had, dan was het wel aan modieus geklets.'